

De feestcommissie

‘Wie vindt het leuk om in de feestcommissie te zitten? Mijn verjaardag is over drie weken, op vrijdag 29 juni.’ Juf Marleen kijkt de klas rond.

Lisa’s vinger schiet de lucht in. Wat zou het gaaf zijn als juf Marleen haar uit zou kiezen! Het lijkt haar superleuk om een verjaardagsprogramma voor de juf te bedenken. Een hele dag geen les, maar allemaal leuke dingen doen met de klas. Ze zou het liefst ‘Ik! Ik! Ik!’ roepen, maar ze weet dat juf Marleen haar dan niet zal kiezen. Ze knijpt haar lippen stijf op elkaar. Als ze wordt gekozen dan ...

‘Eens kijken, oei, jullie maken me het wel moeilijk.’ Lisa kijkt om zich heen. Een heleboel kinderen hebben hun vinger opgestoken. Juf Marleens ogen dwalen door de klas. Lisa schuift naar het puntje van haar stoel en steekt haar vinger nog iets hoger op, misschien helpt het.

‘Sofie ... Mark ... Levi ... Lynn ... en als laatste ...’ Juf Marleen kijkt langzaam van links naar rechts. Lisa houdt

haar adem in. En dan opeens ... Juf Marleen kijkt naar haar!

‘En Lisa.’

Een geroezemoes klinkt door de klas. Lisa laat haar arm zakken en balt haar handen tot vuisten. Yes! Sofie, die schuin voor haar zit, heeft zich omgedraaid. ‘Leuk, Lisa!’ roept ze. ‘Yes, ik ben zo blij!’ roept Lisa.

‘Het is al over drie weken’, zegt Sofie.

‘Vanmiddag meteen vergaderen?’ roept Lynn, die rechts van haar zit, vlak bij het raam.

Lisa schiet in de lach. Lynn ziet er wijs uit met haar kleine ronde brilletje. ‘Ik vind het best, maar ...’ Ze praat niet verder, want juf Marleen klapt drie keer in haar handen. ‘Ik snap dat jullie elkaar heel veel te vertellen hebben en dat jullie zin hebben in mijn verjaardag, maar we gaan nu echt verder met de laatste activiteit van vandaag, en dat is muziek.’

Lisa haalt haar schouders op naar Lynn. Ze moeten straks maar verder overleggen. Sofie kan vast wel na schooltijd, maar of Mark en Levi ook kunnen? Geen idee.

Zodra juf Marleen bij de deur staat om de kinderen gedag te zeggen, loopt Lisa snel naar Mark. ‘Vanmiddag vergaderen?’

Mark trekt een raar gezicht. 'Wat is dat nou voor deftig woord.'

'Kun je?' vraagt Lisa ongeduldig. Ze ziet dat Levi al bij de deur is. Misschien houdt Lynn hem tegen bij de kapstok.

'Ik kan wel, maar niet te lang', zegt Mark.

'Oké, kom dan even mee', zegt Lisa. Ze heeft al een idee waar ze kunnen zitten.

'Tot morgen, Lisa', zegt juf Marleen als Lisa bij de deur is.

'Dag juf, het gaat een superleuke verjaardag worden!'

Lisa loopt snel de gang op. Fijn, daar staan de anderen al.

'Volgens mij kunnen we allemaal', zegt Lynn.

'Ik had nooit gedacht dat de juf mij zou kiezen', lacht Sofie.

Lisa pakt snel haar jas en tas. 'Ik ook niet. Bijna iedereen had zijn vinger in de lucht.'

'We hebben gewoon geluk', zegt Levi.

'Zullen we in het fietsenhok gaan zitten?' stelt Lisa voor.

'Ik wil niet in dat hok zitten, ik ben geen hond', moppert Mark, die aan komt slenteren.

'We doen het toch', zegt Lynn streng. Ze houdt een kladblok omhoog. 'Kijk, ik heb pen en papier, ik zal alles opschrijven.'

Even later zitten ze op de tegels in het lege fietsenhok.

‘Ik heb al veel leuke ideeën’, zegt Sofie.

‘Ik ook’, zegt Mark. ‘We gaan naar het veldje om te voetballen.’

‘Goed idee’, zegt Levi en hij geeft Mark een por in zijn zij.

‘Neel!’ roept Lisa. ‘Niets aan.’

‘Dat vinden alleen de jongens leuk’, zegt Sofie een beetje boos.

‘Hebben jullie dan betere ideeën?’ zegt Levi.

‘Rustig nou, zo kan ik niets opschrijven’, moppert Lynn.

‘We kunnen stukjes doen en we kunnen spelletjes doen in de klas of buiten’, zegt Lisa.

‘Goed idee’, vindt Lynn.

‘Ja, en dan kunnen we ook voetballen’, zegt Mark.

‘Hou nou eens op over dat voetballen’, zegt Sofie. ‘We moeten iets doen wat juf Marleen ook leuk vindt.’

‘Waar houdt juf Marleen eigenlijk van?’ merkt Lynn op.

‘Van lesgeven’, zegt Sofie meteen.

‘En van dropjes, want die staan altijd op haar bureau’, zegt Levi.

‘Ze houdt van paarden’, roept Lisa.

‘Jij altijd met je paarden’, zegt Mark. Hij steekt zijn tong uit.

‘Maar het is echt waar’, zegt Lisa verontwaardigd.
‘Ze heeft toch vroeger ook paardgereden?’ zegt Sofie.
Lisa denkt na. Ja, dat zei de juf wel een keer. Lisa heeft juf Marleen zelfs uitgenodigd om eens bij Summer en Kito te komen kijken. Maar ze is nog steeds niet geweest.
‘Misschien kunnen we ponyritjes op het plein doen’, stelt Lynn voor.
‘Dan moeten we wel een geschikte pony vinden’, merkt Lisa op.
‘Summer!’ roept Sofie.
‘Nou, laten we dat maar niet doen. Summer is best groot, en ze wil niet zomaar iedereen op haar rug’, reageert Lisa.
‘Hou nu maar op over pony’s alsjeblieft’, kreunt Mark.
Opeens veert Lisa omhoog. ‘Ik weet iets, ik heb een goed idee!’ roept ze uit.
Sofie klapt in haar handen. ‘Vertel, vertel ...’
‘We gaan ‘s ochtends voor schooltijd naar juf Marleens huis en halen haar op met de ponykar, met Summer ervoor.’ Lisa kijkt het kringetje rond.
Sofie begint meteen enthousiast te roepen. ‘Super, Lisa! Dat doen we.’
‘Dom plan!’ roept Mark. Hij kijkt boos.
Lisa laat haar hoofd zakken. Jammer, het zal wel niet doorgaan.

‘Ik vind het wel leuk’, zegt Lynn. ‘En jij, Levi?’

‘Eh ... ja hoor, best.’

Lisa haalt diep adem. Gelukkig, de anderen vinden het wel leuk.

‘Stomme paarden’, moppert Mark.

Lisa voelt opeens boosheid naar boven komen. Ze kan zich niet meer inhouden. ‘Hou nou eens op, zeg!’ roept ze boos. ‘Als je zo flauw blijft doen ga je maar weg.’

‘Dat rijmt’, zegt Levi lachend. Maar Lisa kan er niet om lachen. Ze voelt haar wangen branden van verontwaardiging.

Mark staat op. ‘Oké, ik ga weg, het gaat toch alleen maar over die knollen.’

Zonder nog om te kijken loopt hij naar de fiets.

Stilletjes kijken de anderen hem na.

‘Sjonge, wat overdreven’, zegt Lynn.

‘Waarom heeft juf Marleen hem nou uitgekozen’, moppert Lisa.

‘Hij is best aardig, hoor’, zegt Levi. ‘Maar hij houdt gewoon niet van paarden.’

‘Nu hebben we nog niets’, zucht Sofie.

‘En het was net zo’n leuk idee’, zegt Lisa. ‘Het moet wel doorgaan.’

‘We gaan morgenmiddag wel weer vergaderen’, stelt

Lynn voor. 'Nu kunnen we toch niets meer doen, zonder Mark.'

'Goed idee', zegt Levi en hij trekt zich omhoog aan een paal in het fietsenrek.

'Ik ga ook naar huis', zegt Lynn. 'Tot morgen.'

Lisa en Sofie fietsen samen het schoolplein af.

'Mark is echt irritant', zegt Sofie.

'Zeg dat wel', mompelt Lisa.

'Je bent boos, hè?' lacht Sofie verbaasd. 'Zo zie ik je niet vaak.'

Lisa haalt haar schouders op.

'Ik denk dat we hem wel om kunnen praten', zegt Sofie. 'Jouw plan gaat gewoon door. Ik heb er nu al zin in.'

Lisa glimlacht. Ze ziet het al voor zich: tante Wilma en juf Marleen op de kar, Summer ervoor. De klas erachteraan op de fiets. Slingers en ballonnen aan de kar.

'Je lacht!' Sofie kijkt grinnikend opzij.

'Hou op', zegt Lisa, maar ze kan haar lachen niet meer inhouden.

'Je bent echt grappig!' Sofie giert het uit.

Lachend fietsen de meisjes verder.

'Ga je nog naar Summer en Kito vandaag?' wil Sofie weten.

‘Nee, morgen weer’, zegt Lisa.

‘O ja, je mag van je ouders niet elke dag naar Summer toch?’

‘Op donderdag en zondag mag ik niet, alle andere dagen wel.’

‘Jammer voor je’, zegt Sofie.

‘Ja’, zegt Lisa met een zucht. Ze zou het liefst altijd bij Summer en Kito in de buurt willen zijn. Papa heeft voor de gein weleens gezegd dat ze het liefst bij Summer en Kito in de stal zou willen wonen. Ja hoor, denkt Lisa, dat zou ik wel willen. Alhoewel, dan zou ze tussen de mest moeten slapen. En dat stinkt best wel. Het beeld van Merel met een wasknijper op haar neus komt in haar op. Merel, die bang is voor pony’s en mest zo vindt stinken. Merel ...

Lisa houdt de trappers stil.

‘O nee!’ roept ze.

‘Wat is er?’ vraagt Sofie geschrokken.

‘Ik heb met Merel afgesproken, helemaal vergeten!’ roept Lisa. ‘Hoe laat is het?’

‘Even kijken ... vier uur.’

‘Ik fiets gauw naar haar toe’, zegt Lisa.

‘Maar waarom wachtte Merel niet op het plein?’ vraagt Sofie.

‘Ze heeft altijd gym op donderdagmiddag en dan fietst

ze vanaf de gymzaal naar huis. Daarom zou ik direct naar haar huis toe gaan. Ze vraagt zich vast af waar ik blijf.'

Lisa voelt paniek in zich opkomen.

'Nou, ik moet hier rechts, tot morgen!' roept ze.

'Doei!' roept Sofie.

Lisa trapt zo hard als ze kan. Hoe kon ze het nou vergeten? O ja, de feestcommissie ...

Zou Merel boos zijn? Misschien is ze wel iets anders gaan doen.

Een beetje zenuwachtig fietst Lisa het stoepje bij Merels huis op. De poortdeur staat open en Lisa fietst het paadje op, naar binnen.

Merel, die in een tuinstoel zit te lezen, draait zich om.

'O gelukkig, daar ben je!'

'Sorry', zegt Lisa terwijl ze afstapt.

'Ik was het helemaal vergeten, ik zit in de feestcommissie en ... en ... we hadden ...'

'Doe eens rustig, joh', lacht Merel. Ze legt haar boek neer en staat op. 'Wat wil je drinken?'

'Iets koels', zegt Lisa.

'Wil je ook een koekje?'

'Ja lekker.'

Lisa ploft in een tuinstoel. Ze doet haar ogen even dicht. Gelukkig, Merel is niet boos.